

El poble ha dit, amb aquest sistema, que no vol república de dreta, ni burgesa, ni clerical, com ha dit A. Deulofeu a l'Empordà Federal.

Els administradors d'idees s'han trobat, en aquest moment, envoltats d'un halo, i a dret conclouen sobre les actituds. Nosaltres que sempre volem aguditzar la visió, fem que la lluminositat dels esdeveniments no ens fereixin la vista. Per això nosaltres no farem, com ha fet l'articulista A. D., els següents articles de fe:

•Fermança del principi de l'home lliure, lliure de tota esclavitud que no sigui la de la llei. •

Més avall:

•No parlem de separatisme; sols una imbecilitat aguda pot admetre'l. •

El dogmatisme d'aquests enunciats és ben palès. Nosaltres amics de la màxima llibertat volem primer alliberar-nos individualment. Nosaltres creiem estar alliberats d'aquests principis, i no els podem admetre.

Nosaltres volem ésser lliures de tota esclavitud, *àdhuc de l'esclavitud de la llei*, perquè una llei que ens esclavitzï no és la raó.

Després de dir *imbècils aguts* als separatistes, ens sembla haver-se traspasat del fi que s'ha de proposar el fet majoritari.

Es com si fos irrespetuós el que diu: i ara no creieu que nosaltres fem una declaració de separatisme. Però sortim en justa defensa, perquè la motivació del separatisme, no era altra sinó que el natural instint de viure i per tant el fi era salvar la mort de la personalitat de Catalunya. Si avui creuen que Catalunya segueix la mateixa devallada, també la llur actitud és motivada, si no és encertada.

Nosaltres personalment volem remarcar que l'inversió dels termes es fa en tots els camps: els detractors, de l'individualisme en diuen anihilisme; els detractors del separatisme, donen a aquest mot el sentit d'isolisme.

La qual cosa és absolutament fals. El que hi ha hagut és el desig de separar-se de Castella; i aquesta actitud és o era la viril resposta al nacionalisme imperialista castellà.

Naturalment que entremig hi ha el factor econòmic. Però ¿què em negareu que si es proclamés Catalunya lliure, i malgrat de voler formar part de federació de pobles, no en seria l'espècie de separació? Perquè ja ho hem dit al començament: separació no és isolació.

Nosaltres com a fet minoritari no podem signar els enunciats definitius, sinó que perseverem per seguir el camí de la llibertat, portada pels pioners de l'avançada. Per això desitgem enriquir el nostre humanitarisme per ideologies extremes, encara que separades, i esperem sentir, allunyats de parlaments electorals, el clam dels que ens aclareixin i puguin assenyalar i afinar la via d'aquest nostre esperit latent d'absoluta llibertat.

FIVALLES.

Empra sempre el català de la manera que puguis. Tens l'obligació d'escriure'l, encara que no l'obligació d'escriure'l correcte, perquè no te l'han ensenyat.

És millor, però, per gota que puguis, que repassis la gramàtica. Recorda, però, el curs de la Protectora de l'Ensenyança Catalana i del seu consultori lingüístic gratuït.

tribuna lliure

de girona

No som pertorbadors i per això hem esperat les eleccions per preguntar als senyors que porten la política del Centre de Unió Republicana de Girona, on és el seu catalanisme.

Els mítings dels homes que formen candidatura d'entesa republicana, integrada, entre altres candidats, per Puig d'Asprer, lerrouxista i per tant anti-català i En Santaló de Girona, parlaven d'una Catalunya lliure. Quina barra!. Com és això, hi ho preguntem directament al Sr. Santaló que s'atreveixi a parlar d'una Catalunya lliure i

en canvi, per altre cantó, diu que els elements d'Estat Català sobren en el Centre dels republicans del carrer del Carme i que s'acomia el personal empleat a la casa per *excés de catalanitat*. I com és que després de tres mesos que s'acordà, a petició d'un republicà federal, canviar el rètol al català i, encara no ha estat fet?. Com és que el dit Centre està ara adherit, fa poques setmanes, a l'Esquerra Republicana i no s'ha consultat a llurs associats. Així es queda bé amb Barcelona i amb llurs adherits, -la major part d'ells contraris al catalanisme— també estant satisfets perquè ignoren que tenen un deure que haurien de complir contra el seu sentir. Les adhesions siguin allà on siguin, deuen haver-se de fer per acords d'assemblea i no en secret. I ens parlen de democràcia!

Ens voldríeu dir que tenen de catalanistes els Srs. Josep Juvé, Amadeu Montanya, Llorenç Vila, entre altres, que el dia de la vinguda de Macià a Girona, presumien en el balcó de l'Ajuntament, quan sempre han criticat a tots els catalanistes i també empraven frases «és un il·lús, són de la seba, no saben el que diuen, etc. i mentre els bons catalans es trobaven entre la multitud ells s'acostaven al que tant havien blasmat. Els acompanyava a aquests Srs., també, un individu conegut per Sot, ex-regionalista i col·locat a l'adiputació per la dictadura passada. Si que podem dir, «como cambian los tiempos». ¿Amb quina finalitat acapareu càrrecs i us acosteu al govern de Catalunya? Es perquè feu el mateix que en temps de les unions patriòtiques del Primo, o per evitar que us descobrim com a farsaris.

A veure que ens diu de tot això en Darius Rahola que continua amb el seu *Autonomista* en castellà, essent el portantveu del Govern Civil com en els temps vergonyosos de l'Urquía i tants altres governadors dictatorials al qual dedicava els elogis més vergonyosos. Es intolerable. Què ha passat? Encara no ha passat res!

UN CIUTADA

La religió rebaixa a la dona.